

Şoricelul musafir

Constanţa Buzea

Într-o seară, la bunici,
Când erau copiii mici,
A venit la chilipir
Şoricelul musafir.

S-a plimbat frumos prin casă,
Pe sub scaun, pe sub masă,
Cu mustăştile-ncurcate
Şi lăbuştele la spate.

Dacă-am fi ştiut că vine,
Noi l-am fi primit mai bine,
Dar aşa, privim din pat,
Cum ridică supărat

O sprânceană şi se-nscruntă,
Parcă ne-ar lua la trântă.
Cu boticul.
Cât nimicul,
Gura spartă
Ne şi ceartă.

El venise să înghită
O plăcintă şi-o clătită.
Ar fi ros şi pâine goală,
Vreun pesmet de miluială.

Noi, nici gând să-i dăm mâncare
Că nici n-are burtă. Are?
Cât îl vezi de mic, sâracul.
Poţi să torni în el cu sacul.

Măruntjica arătare
Are poftă de mâncare.
Dinţii-i sunt mărunţi în bot,
Ronţa-ronţa-ronţa TOT!